

Ülikiire ümberkehastuja - "Õnne" Almast Helgi Salloks

10. augustil tähistab Helgi Sallo 75. sünnipäeva.

JÜRI AARMA

jury.aarma@maaleht.ee

Helistasin Helgi Sallole, et elust ja tööst rääkida. "Olen väsinud ja end tühjaks rääkinud. Hea meelega loeksin seekord lehest, mida mu teekaaslased mu kohta arvavad," tuli armastatud näitleja oma sooviga lagedale. Palun väga, arvajad on siin.

■■■

Näitleja Marika Korolev: palju õnne, tüdruk!

Kuigi oleme Helgiga koos "Õnne 13" seriaalis mänginud esimest aastast alates, on kummalisel moel juhtunud nii, et partneritena pole me seal kahjuks eriti kokku puutunud.

Küll aga meenub mulle Helgi nakatav naer ja kiljumine Egiptuse reisilt, kui ta esimest korda kaameli selga istuma pidi. Kilkamises andis ta kõigile silmad ette. Ma pole kedagi kuulnud nii valjult koolitatud häälega kiljumas, nõnda, et kohalikud tormasid kohale arvates, et sõda lahti!

Minu mäletamist mööda pakuti tema eest kõige rohkem lambaid või olid need ikka kaamelid... Igatahes kogused olid nii suured, et me teised ei saanud ligilähedalegi.

Oleme koos mänginud lavastuses "Viimane sigar". Arvasin, et Helgi on selline primadonna, kes istub enne etendust paar

tundi grimmikunstniku käe all ja sätib hoolega ripsmekarvu, enne kui lavale läheb.

Kuid mu üllatus oli suur, kui ühist garderoobi jagades nägin hoopis, kuidas Helgi oma imepiksese kosmeetikakoti välja võttis ja ise endale nägu pähe tegema asus.

Kui püüdsin teda keelitada grimmituppa professionaalide juurde minema, siis lausutas: "Saad sa aru, Marika, see on minu viis etenduseks valmistuda, ma keskendun nii."

Rohkem ma seda tüdrukut ei torkinud. Just nimelt "tüdruk" on tema kohta kõige õigem sõna. Mitte daam, mitte primadonna, mitte proua...

Nii et: palju õnne, tüdruk!

■■■

Lavastaja Ain Prosa: ta on oma spungi leidnud

Helgi on jäänud ikka Pipiks – on oma spungi leidnud ja on Pipi edasi. Vötteplatsil tundub alati, et minust on ta vähemalt kümnekond aastat noorem. Kõige

Just nimelt "tüdruk" on tema kohta kõige õigem sõna. Mitte daam, mitte primadonna, mitte proua...

MARIKA KOROLEV

ga, mis toimub, on ta alati kursis, tal on oma arvamus kõige kohta.

Kohe kui uksest sisse astub, saab aru, missugune tuju tal on. Kui on paha tuju, siis ütleb kokkusurutud huulte vahelt: "Tere!" Sellise helgisalloliku häälega. Ja hakkab oma asju toimetama. Kolmekümne sekundi pärast on aga kõik muutunud – vötteplatsil annab ta endast sada protsenti, kunagi mingeid muid emotsioone välja ei näita.

Mu meelest on Helgi suurepärase n-õ vana kooli näitleja, kes näitab, kuidas asju tehakse.

Proovis suudab ta viie sekundi jooksul Helgi Sallost kehastuda Alma Saareperaks. Sellised ümberkehastumised mõjuvad võimsalt. Kui ma alles alustasin "Õnne 13" tegemist, siis ütlesin kohe Helgile, et ei oska talle ühtegi lavastuslikku märkust teha, sest ta teab ise kõige paremini, mida ja kuidas Alma mõtleb. Ja ma ei ole pidanud pettuma.

Võib öelda, et Helgi naer on kui tema firmamärk. Kui kõlab tema naer, siis saan aru, et midagi on väga täppi läinud, et asjad liiguvad õiges suunas, et juhtunud on midagi naljakat.

Varsti kohtume! Algab "Õnne 13" XXIV hooaeg.

■■■

Laulja Voldemar Kuslap: ja Almast on saanud sümbol

Oleme Helgiga üle poole sajandi koos musitseerinud. Võiksin muidugi öelda, et selle aja õpid inimest lõpuni tundma.

Aga ma ei hakka suurustama, sest ega naisterahvast põh-

Aga mind on Helgi puhul tegelikult võlunud see ürgne lauluanne ja tugev analüüsivõime.

VOLDEMAR KUSLAP

jalikult tunda on peaaegu võimatu.

Aga selle üle on mul väga hea meel, et just Helgi on loendamatuks lavastustes olnud mu lavapartneriks. Võib kiita loojat, et ta on ühte inimest õnnistanud nii mitme andega ja särava olemusega.

See ongi võimaldanud võrdsesti hästi teha oma rolle nii ooperis, operetis, muusikalis, teatavastustes ja sarjades.

Omal ajal rändasime Helgi ja Viive Ernesaksaga läbi kõik Eestimaa kultuurikolled. Meenub, kuidas ühel ränkkülmal jõuluajal viidi meid esinema Lõuna-Eestisse, kuigi eelmisel päeval öeldi, et esinemine on siinsamas, Tallinna lähedal.

No see oli ikka tõeline terav elamus. Aga Helgi ei löönud verest välja. Kui ta nii arusaaja ja äge poleks olnud, siis poleks meie lavaline koostöö kindlasti nii kaua vastu pidanud.

Kui Helgit kõrvalt jälgida, siis võib jääda ehk mulje, et tegu on väga iseteadliku naisterahvaga. Muidugi, ega ta suisa õlalepatsutaja ega sulavõli ei ole. Aga mind on Helgi puhul tegelikult

võlunud see ürgne lauluanne ja tugev analüüsivõime.

Ja näe, "Õnne 13" Almana on temast saanud selle sarja sümbol.

■■■

Näitleja Raiivo E. Tamm: pole palju temasuguseid, kes teisi nii tunnustavad

Peamiselt kohtume "Õnne 13" vötteplatsil. Seal olen aru saanud, et Helgi ei ole väga avatud inimene. Selles mõttes, et ta ei räägi endast peaaegu üldse.

Aga me oleme ka Estonias koos mänginud, siis olen mõnikord pärast etendust pakkunud, et võin ta autoga Mustamäele viia. Ja kui autos kahekesi oleme, siis ta räägib, ja räägib päris palju. Küll mitte endast, vaid peamiselt oma lapselapsest või siis tütre Liinast.

Ja ega mina ei ole ka selline inimene, et hakkaksin väga pärima. Ma kuulan hea meelega, kui

Olen ka sellistega kokku puutunud, kes ei suuda üldse tekstiga edasi minna, kui partner pole kokkulepitud märgusõna välja käinud.

RAIVO E. TAMM

teine inimene räägib, aga ise uudishimutseda ei taha.

Lavapartnerina on Helgi väga hea. Ei aja oma jonni ega tee end tähtsaks. Olen ka sellistega kokku puutunud, kes ei suuda üldse tekstiga edasi minna, kui partner pole kokkulepitud märgusõna välja käinud.

Helgi ei veiderda kunagi. Kui tal on ikka paha tuju, sest vötteplatsil käib midagi või keegi närvidele – mingid tehnilised probleemid või mingid asjad on tegemata jäetud – siis ta ikka ongi tööpoolest pahane.

Siis ta ei hellita, ütleb välja, mis asjast arvab. Mina ise olen teistsugune, neelan kõik ebameeldivused alla lootuses, et ehk saab niiviisi ebameeldivustega kiiremini ühele poole.

Mõnikord vist Helgi üritab ka mitte lasta end häirida. Seda näeb tast kohe ära: Helgi hakkab rohkem nagu omaette pobi-sema, annab mulle ka nagu märku, et mingi asi teda vötteplatsil häirib.

Estonias olen Helgiga laulnud duetti. Laulmisega on mul üldse omad sotid – tohutu hirm ja aukartus ja mis kõik selle asjaga kokku käivad. On öeldud ka, et ma laulan halvasti. Aga Helgi jällegi on hästi öelnud ja sellega mind väga palju innustanud, sest tegelikult mulle meeldib laulda.

"Minu veetlevas leedis" on Helgi mitmel korral pärast etendust rõõmust lausa rõkanud, et vaata, sa oled nagu proff, tegid kõike väga hästi. Ja, siis on küll väga tore tunne. Ega väga palju selliseid inimesi pole, kes teisi nii tunnustavalt ergutavad.

Helgi Sallo on jäänud ikka Pipiks – on oma spungi leidnud ja on Pipi edasi.